

COLOFON

KVABB - CRECCB
Bischoffshelmlaan 33
1000 BRUSSEL
+32 900 10 465
info@kvabb.org
V.U. Ludo Van den Bossche

KVABB

Geachte,

De grote vraag die vandaag luidt is: Was de fusie wel een fusie en geen overname? En moet er inderdaad veel geld uitgegeven worden?

Bij het fusieproces was er sprake van 'voordelen' zoals creatie van een gezamenlijke hogere waarde, synergie, schaalvoordelen, kosten-efficiëntie, lagere overheadkosten, gebundelde krachten enz.

Maar bij een fusie zijn er ook 'nadelen', zoals de extra kosten die de fusie met zich mee brengt. Normaal matchen de beide instituten goed met elkaar. Er is nog de vraag of dit ook gold voor het personeel. Bij een fusie is er een belangrijk aandachtspunt dat bedrijven nogal eens over het hoofd zien: de werknemers. Ze verdienen alle aandacht, niet alleen tijdens het fusieproces maar ook bij het eindresultaat. We stellen vast dat 80 % van het oude BIFB personeel heeft afgehaakt. Daaruit kunnen we concluderen dat beide instituten toch niet zo goed matchten. Er zijn nu ook reeds een aantal personeelsleden van het oude IDAC die afhaken. Maar als we positief blijven, zou dit de normale gang van zaken zijn. Of zou er toch iets anders achter zitten? Is de leiding wel echt geschikt? Als buitenstaander hoor ik heel wat negatieve reacties dat het personeel alleen maar mag ja knikken en geen inbreng heeft.

Zelf heb ik de indruk dat de fusie een 'overname' is geworden en dat het activa en de geldmiddelen van het BIFB stilaan aan het verdwijnen zijn. Toen ik samen met Jean Philippe (beiden accountant) het BIFB oprichtte, hadden we, met de toestemming van de inmiddels overleden voorzitter Crockaert en Roger Vandelanotte, de bedoeling een instituut op te richten om een monopolie voor het beroep te verkrijgen. Deze opzet was goed gelukt, daar waar het toenmalige instituut van accountants nog niet in geslaagd was.

Wij hebben ook willen aantonen dat we een instituut konden beheren als een goed huisvader. Als u de laatste balans van het BIFB raadpleegt, zal u zien dat er een onroerend goed ter waarde van 3.107.296 € in de balans stond genoteerd en een geldbelegging van 1.940.575 € en 831.026 € aan liquide middelen beschikbaar was. We stellen nu vast dat er in het nieuwe instituut een 'verarming' aan het gebeuren is. Het onroerend goed is verkocht en er zijn veel gelden weggevoerd naar nieuwe computers voor iedereen en programma-ontwikkelingen en werkgroepen. Er zijn een aantal programma's ontwikkeld die dan verkocht worden aan de leden. Hierbij moeten we de vraag stellen: moet het instituut programma's laten ontwikkelen en deze dan commercialiseren? Hier hebben de leden dan toch geen voordeel aan. Ik zou zeggen alleen één nadeel, want die ontwikkelingskosten lopen hoog op en de leden moeten daardoor onrechtstreeks hogere lidgelden gaan betalen. Strookt dat met een beheer als goede huisvader? Het instituut is toch geen commerciële instelling.

Het is van cruciaal belang dat jullie dit goed beseffen. Daarom is het aan te raden om deel te nemen aan de Algemene Vergadering en jullie stem uit te brengen. Dit is de enige manier om te zeggen of u wel of niet akkoord bent het gevoerde beleid. Als u niet stemt, gaat u akkoord. We vrezen er echter voor dat het lidgeld zal stijgen en dat bijkomende kosten zullen worden doorgerekend aan de leden. Neem zeker deel aan de algemene vergadering!

Ludo Van den Bossche

VOORWOORD

BEZWAARTEMIJN INKOMSTENBELASTINGEN IN DIGITALE TIJDEN: RECHTSONZEKERHEID TROEF?

IMPOSTO-advocaten Jan Sandra en Sarah Vandorpe stellen vast dat de regelgeving voor het indienen van een bezwaarschrift rond inkomstenbelastingen te wensen overlaat. Voor een hybride aangetekende zending bijvoorbeeld, is op heden niets bepaald in het wetboek inkomstenbelastingen. Ook andere aspecten hieromtrent, zorgen voor een pak rechtsonzekerheid.

Begin- en eindpunt van de bezwaartermijn van 6 maanden

Inzake inkomstenbelastingen heeft een belastingplichtige het recht om een bezwaarschrift in te dienen tegen een gevestigde aanslag (art. 366 WIB92). Het bezwaarschrift dient te worden ingediend binnen de wettelijk bepaalde termijn, zoals voorzien in artikel 371 WIB 92. Uit voornoemd artikel volgt dat een belastingplichtige inzake inkomstenbelastingen tijdig een bezwaarschrift kan indienen binnen de zes maanden – ingeval van fysieke verzending van het aanslagbiljet – te rekenen vanaf de derde werkdag volgend op de datum van verzending van het aanslagbiljet. Wordt de aanslag digitaal verzonden, dan wordt men geacht op datum van verzending kennis te hebben genomen van de aanslag. Bijgevolg komen de drie werkdagen in de termijn dan te vervallen en begint de termijn van 6 maanden meteen te lopen. Het startpunt van de termijn is aldus wettelijk bepaald. Een volgende vraag die zich stelt, is wanneer de termijn een einde neemt, of beter wanneer wordt een bezwaarschrift geacht te zijn ingediend?

Aangetekende zending: datum poststempel is datum van indiening

Het derde lid van artikel 371 WIB92, zoals gewijzigd bij wet van 25 april 2014, bepaalt dat indien het bezwaarschrift wordt ingediend bij aangetekende brief, de datum van de poststempel op het verzendingsbewijs geldt als datum van de indiening. Voorheen gold binnen de fiscale administratie de opvatting dat het bezwaarschrift ontvangen moest

zijn door de fiscale administratie binnen de bezwaartermijn. Dit had tot gevolg dat een belastingplichtige die zijn bezwaarschrift indient bij gewone of aangetekende brief niet over de volledige termijn beschikte. De belastingplichtige kon immers niet met zekerheid voorzien wanneer de postdiensten het bezwaarschrift zouden bezorgen aan de belastingadministratie. Hij moest te allen tijde een veiligheidsmarge inbouwen, waardoor de termijn de facto ingekort werd.

Uit de voorbereidende werken blijkt dat het derde lid werd toegevoegd aan artikel 371 WIB92 om voornoemde onzekerheid tegemoet te komen. Ingeval een bezwaarschrift wordt ingediend via aangetekende zending geldt de verzendingsdatum en niet de datum waarop de fiscus daadwerkelijk kennis neemt van het bezwaarschrift. Dit moest ervoor zorgen dat de belastingplichtige het bezwaarschrift kan indienen met zekerheid over de datum van indiening. De datum van de poststempel op het verzendingsbewijs zou in dat geval als datum van de indiening gelden. Dit is er specifiek op gericht om de berekening van de bezwaartermijn gunstiger te laten uitvallen voor de belastingplichtige.